

Bývalý slovenský hokejový brankář **Igor Murín** vychytil Zlínu v roce 2004 cestu do finále. O dva roky později jeho proviněním vypukla obrovská aféra, které dnes lituje

Posunutá branka? Na ledě se dějí horší věci

deník
Daniel Ostrčilík
redaktor

daniel.ostrcilik@denik.cz

Trenčín – Poslední vteřiny před historickým triumfem strávil na střídačce. Nebyl tím hrdinou, na kterého spoluhráči v euforii a záři reflektorů naskákali. Slovenský brankář **IGOR MURÍN** byl přitom prvním brankářem od východních sousedů, který prorazil v české extralize. Bývalý spoluhráč a velký strateg Ernest Bokroš ho obrnil důvěrou, která vyvrcholila v konflikty kouče s „druhým“ brankářem Altrichterem. „S Altfákem jsme klidně zašli na jedno pívko,“ tvrdí pro seriál Deníku dnes 40letý Igor Murín, který vychytil cestu do finále. Od druhého zápasu už jej ale Altrichter do branky nepustil a byl to on, kdo se posadil vítězoslavně na brankovou konstrukci a předváděl přemety a kotrmelce.

Nevadilo vám to?

Byli jsme parta, ve které jsme si navzájem pomáhali. Šlo mi o tým. Finále jsem sice začal, ale prohráli jsme první zápas doma v prodloužení 1:2. Pak jsem ale při rozcvičce dostal ránu do prstu, napuchl mi a druhý zápas jsem pořádně nemohl držet hokejku. Altfák se toho ale zhostil velmi dobře, finále mu vyšlo a jsem rád, že pro mě získal titul.

Vypadá to, že ačkoliv Altrichter s Bokrošem příliš nevycházel, jejich spory váš vzájemný vztah neauršily.

Byli jsme vyrovnaná dvojka. S Altfákem jsme klidně po zápase zašli na jedno pívko na odreagování. Vím, že si moc nesedli, ale v konečném důsledku má Altfák titul. Kdybychom neměli jeho taktiku a týmového ducha, který tam Ernest dopravil, jen těžko bychom uspěli.

Souvisel váš příchod do Zlína s angažováním Ernesta Bokroše?

Vůbec ne. *(Směje se.)* Každý mi to připisuje, že jsme přišli zároveň, ale já jsem přišel o měsíc dřív než Ernest. Ani jsem nevěděl, kdo bude trenérem. Před koncem sezony v Trenčíně mě kontaktovali pánové Stavjaňa s Venerou (sportovní a generální manažer – pozn. aut.) a po jejím skončení jsem podepsal kontrakt. Pak se to vypálilo a už tenkrát jsem věděl, že to byl velmi dobrý tah vedení.

Vy osobně se znáte velmi dlouho a dobře. Jaký to podle vás je trenér a především člověk?

Společně jsme získali první federální titul v Trenčíně a Ernest tenkrát ještě hrával, takže jsme byli spoluhráči. Někteří lidé si s ním nesednou, ale po taktické stránce, vymýšlením systému na soupeře, videorozboru, herní disciplíny a všeho, co souvisí s detailním zpracováním hokeje, je to špičkový trenér. Samozřejmě je to Slovák a někteří k němu mohou mít výhrady. Je třeba si k sobě vždycky najít společnou

cestu, aby spolupráce fungovala v pohodě. **Čím to je, že si s ním někteří hráči nesesednou?**

Asi tím, že Ernest je puntičkář, pedant, přísný po všech stránkách a někteří hráči tohle prostě nesnesou. Nedělá rozdíly mezi starými a mladými hráči. Když něco řekne, vyžaduje, aby to plnil čtyřicetiletý i devatenáctiletý borec. I mně v závěru kariéry jeho některé věci nevoněly. *(Pousměje se.)* Ale stačí se jen podřít, dát mu svou důvěru a on ji dokáže i vrátit. **V čem bylo kouzlo týmu?**

Nešli jsme do sezony s velkým očekáváním. Po té předchozí, neúspěšné, kdy Zlín skončil na 13. místě, se vytvořila velmi dobrá parta. Trenér Bokroš dokázal udržet tým disciplinovaný a naordinoval nám taktiku, která nebyla atraktivní, ale splnila svůj účel. Vyhráli jsme s průměrným týmem, přestože ty ostatní měly možná větší hvězdy. Každý v týmu se ale podřídil své úloze v mužstvu, splnil si, co měl a úspěch se dostavil.

28

Tolik čistých kont vychytil Igor Murín během svého šestiletého angažmá ve Zlíně. Čtyři z nich byly v play off. Bývalý slovenský reprezentační brankář se se Zlínem dvakrát dostal do finále.

Vybavíte si moment s pohárem nad hlavou?

(Pousměje se.) No, když se podívám na fotku, tak si vzpomenu. Ale oslavy byly bujare, začínalo téct šampaňské v kabině, které se mnou trochu zametalo. *(Směje se.)* Byly to nádherné pocity. Vyhrál jsem pohár ještě ve federální lize v Trenčíně, takže už tenkrát na poháru jsem viděl své jméno. Ale ještě jsem to moc neprožíval, až ve Zlíně jsem si oslavy užil. Celý měsíc byly nějaké akce, stále jsme někde seděli. Zlínští fanoušci jsou na vysoké úrovni a jejich povzbuzování bylo celý rok velmi dobré. Zlín má velkou fanouškovskou základnu. Byly to nádherné roky. **Je mezi vašimi tituly rozdíl?**

První titul jsem měl, když jsem působil v juniorce a dělal jsem v Trenčíně dvojku Vladovi Híandlovskému. O titul se za-

CO DNES DĚLÁ MISTR EXTRALIGY 2004 IGOR MURÍN?

„Před dvěma lety jsem skončil s aktivní kariérou. Nyní pracuji v Žilině jako sportovní manažer a trenér brankářů. Tím jsem byl už minulý rok, nyní mě ještě přesunuli do manažerské pozice, mám o starost navíc. Hokej nyní vypadá z funkcionářského pohledu trochu jinak. Pískám také jako rozhodčí nižší slovenské fotbalové soutěže.“

sloužili víceméně jiní hráči. Ve Zlíně jsem s Martinem Altrichterem vytvořil super dvojku. Navzájem jsme si pomáhali a titul jsme si rozdělili napůl. Oba jsme udělali pro tým maximum. Já jsem táhl mužstvo do finále. Altfák pak vychytil v pražské Sazce aréne dvě důležitá vítězství a pak doma titul. **Zavzpomínáte si často?**

Tento rok jsem vzpomínal pravidelněji, jelikož Zlín postoupil až do finále a díval jsem se na zápasy. Chyběl jim jen kousek štěstí. Bylo by hezké titul znova získat. V kádru mám spoustu kamarádů, takže všechno jsem s nimi prožíval. Doma chodíme s partou dívat se na zápasy, na pívko, tak všichni drželi palce Zlínu. **Před vámi se v české extralize žádný slovenský brankář nedokázal prosadit. Ve své první sezoně jste vychytil devět čistých kont, v play off jste přidal další dvě. Lichotí vám to?**

Určitě ano. Těšilo mě to. Prošel jsem si i reprezentací, chytal jsem i federální ligu. Je to jen o psychice a aby člověk nevnímal média, která ráda hledají neúspěchy. Okrajově jsem se tomu nevyhnul a bylo na mně, abych to vyvrátil. V roce, kdy jsem se stal nejlepším gólmánem extraligy, byl v závěsu za mnou Janko Lašák. Dnes už slovenští gólmáni v české extralize chytávají pravidelně a myslím, že dobře. **Neměl jste z toho ale při svém příchodu obavy?**

Samozřejmě že obavy byly. Ale všechno se dá vyhrát a dal jsem si to v hlavě do roviny, proč zrovna já bych nemohl být ten první. Už jsem měl i nějaké zkušenosti ze zahraničí. Strašně moc mi dal třeba rok v ruském Novokuzněcku. Byli tam z cizinců maximálně Bělorusové, ale i ty jsem počítal mezi domácí.

Jinak jsem byl sám. Po psychické i hokejové stránce

mi dal hodně. Zlepšil jsem se a dokázal jsem si to i ve Zlíně. **Jak se vám žilo na Sibiři?**

Hrozně. Byl jsem tam sám, bez rodiny a bez nikoho, s kým bych si mohl povykládat. Na zápasy jsme létali, nejbližšího soupeře jsme měli 1200 kilometrů daleko, v Omsku. Jedině tam jsem si mohl pokecat český, jelikož tenkrát tam hrávali Patera s Procházkou.

Nebáli jste už tenkrát cestovat letadlem?

Bylo to v roce 2001, takže dlouho před tragédií v Jaroslavi. Měli jsme letadlo sedmadvacítku, s vrtulovým pohonem. Před každým startem ho pohonili a letěli jsme. Ale občas jsme se i báli, byly i horší lety a turbulence. **Zachytil jste si i za národní tým Slovenska v kvalifikaci na olympiádu v Naganu, která je pro Českou republiku jedním z hokejových symbolů úspěchu. Vy byste ale na 10. místo nejraději zapomněl, že?**

Byli jsme nezkušení, ačkoliv jsme v kvalifikaci byli favorizováni. Ale vy jste tam měli úplně jiný tým, tenkrát už s hvězdami z NHL, kdežto za nás v kvalifikaci nemohl ze zámoří nastoupit nikdo. Těžko se to srovnává, jelikož na rovinu přiznávám, že slovenská extraliga nějakou špičkovou úroveň nemá. Je to velká zkušenost, byla obrovská očekávání, bohužel jsme do hlavního turnaje nepostoupili. Ale chleba lacinější nebyl a nebudu, život jde dál. Čtyři roky na to jsme měli hvězdný tým a byli mistři světa. Dnes už to беру s nadhledem, priority jsou jinde.

Přitom Slováci se stali mistry světa v roce 2002, mají kompletní sadu medailí. Nemrzí vás, že jste u těchto úspěchů nemohl být?

Tenkrát jsme v roce 1996 začínali, slovenská reprezentace existovala teprve tři roky. Dodnes si pamatuji poslední reprezentační zápas, který jsem odchytal v roce 1999. Hráli jsme s Ruskem a Češi stáli za plexisklem a Rusové potřebovali vyhrát. Český národák nám držel palce, jelikož jsme s nimi nakonec remizovali 2:2 a dali jsme jim šanci postoupit. Toho využili a nakonec se stali mistry světa. Kdybychom tenkrát prohráli, Češi by nepostoupili ze základní skupiny. Až postupně se kluci začali prosazovat v NHL. Největší úspěchy, které Slovensko má, jsou s hráči mimo naši extraligu.

Je pravda, že jste nyní starostou Trenčanských Teplíc, malého městečka u Trenčína?

Není. Když jsem chytal ještě ve Zlíně, tak jsem vyhrál volby jako poslanec. Měl jsem být primátorem, ale jelikož bych to časově nestíhal, tak jsem se této funkce vzdal. Po čtyřech letech ve druhém volebním období jsem kandidoval

znovu a jsem v městském zastupitelstvu v Trenčianských Teplicích jako poslanec. **Jezdíte do Zlína?**

Ano, dvakrát třikrát za měsíc. Manželka tam strašně ráda nakupuje. *(Směje se.)* Podle mě je to vůbec nejkrásnější město. Mám tam stále přátele, takže k vám moc rád jezdím.

Během kariéry ve Zlíně se o vás psalo, že jste společně s Peterem Barinkou rádi dupli na plyn a prohnaní svá auta. Je to pravda?

Někdo to o nás napsal a pak jsme to oba slízli, že jezdíme rychleji. Jezdili jsme podle předpisů, je pravda, že mimo obce jsme to trochu rozpálili, ale za hodinu se to dá úplně v pohodě stihnout. Vždyť je to 72 kilometrů, tak proč ne. Přece se tam něco muselo napsat, aby to bylo nějak zajímavé. **S vaším jménem je spojená i aféra o úmyslném posunutí branky v zápase proti Plzni. Jak ji s odstupem času vnímáte?**

Dokázal jsem se přiznat. Samozřejmě je to něco, co jsem neměl dělat, protože to nebylo fér. Podcenil jsem to, vypukla z toho velká aféra, ale na druhé straně se dějí mnohem horší věci, třeba zákeřné zákroky, které by mohly být posouzeny jako ublížení na zdraví. Ty se ale mnohdy nechávají bez povšimnutí a toleruje se to tím, že hokej je tvrdá hra. Ti, co hokej vedou, by se měli zamyslet, zda právě tohle není trochu z jiného soudku.

Branka byla posunutá dobrou minutu a rozhodčí si toho nevšiml. Přitom jsou na ledě čtyři pánové, kteří to klidně mohli vidět, a nic by se nedělo. Plzeň ale dala gól, který samozřejmě nemohl být uznaný a schytil jsem to. Ale branky se posunovaly vždycky a i dnes si toho klidně můžete všimnout na jiných gólmanech. Nebyl jsem první a nebudu ani poslední. Taktika v tom samozřejmě hraje svou roli, udělal jsem to, což mě mrzí. Kdyby nepadl gól, tak se nic neděje. Někteří ve fotbale dají góly rukou a budou se tvářit, že se nic nestalo.

Jako sudí je jeden z nejlepších

Trenčín – Fotbal je jeho vášní celý život, takže vás nepřekvapí, že někdejší hokejový brankář Igor Murín se fotbalu aktivně věnuje i po ukončení profesionální kariéry. Ačkoliv vynikající kopací technikou oplýval už jako žák Trenčianských Teplíc, dnes běhá po trávnících čtvrté nejvyšší slovenské soutěže jako rozhodčí.

„Už když jsem byl ve Zlíně, tak jsem pískal. Baví mě to, zaběhám si. Fotbal mě vždycky bavil,“ připomíná Murín, který se k pískání dostal náhodně během hudebního festivalu Pohoda v roce 2008. „U piva jsem kamarádovi sudímu říkal, že pískat zvládnou také. Přítomen byl i tehdejší předseda komise, který mě pozval na zkoušky. Přišel jsem a vyhrál,“ vyprávěl si Murín, jenž svůj první zápas odpískal dorostencům v Omšeni.

Naposledy minulou neděli jako asistent s praporem odmával zápas IV. ligy v okrese Trenčín v Borském Mikuláši proti Krakovanům

Igor Murín

Narozen: 1. března 1973 v Trenčíně. **Přezdívka:** Ičo.

Největší úspěchy: 1x mistr české extraligy (2004, Zlín), 1x vicemistr české extraligy (2005, Zlín), mistr federální ligy (Trenčín, 1992), 2 x mistr slovenské extraligy (1994 a 1997, Trenčín), 3x vicemistr slovenské extraligy (1995, 1996 a 2001, Trenčín), 2x 3. místo (1993 a 2000, Trenčín). 1x bronz na mistrovství světa dvacetiletých (1992/1993), 1. místo Německý pohár (1996), 1. místo olympijská kvalifikace Oberhausen, Německo (1998), 1. místo Švýcarský pohár (1998), 1. místo Var cup Norsko (1998).

Individuální úspěchy: 3x cena pro nejlepšího brankáře slovenské extraligy (1996, 1997, 2000), 1 x cena pro nejlepšího brankáře v play off slovenské extraligy (2001), 2x cena pro nejlepšího brankáře české extraligy (2004, 2005).

Premiérový zápas v nejvyšší soutěži: 11. kolo: 22. října 1991 Trenčín – Litvínov 9:8 „Pamatuji si, jako by to bylo dnes. Na poslední třetinu jsem vystřídal Vláda Híandlovského proti Litvínovu za stavu 7:8. Prohrávali jsme, ale nakonec jsme divoký zápas otočili na 9:8. Tenkrát na 8:8 vyrovnával Ernest Bokroš a vítěznou branku v prodloužení vstřelil Dušan Gregor, později další slovenský trenér, který trénoval v Čechách.“

Co možná nevíte...

Igor Murín je ženatý s manželkou Denisou, se kterou má dva syny, Igora (1996), který v Trenčíně chytá za juniory, a Michala (2008). Pochází z rodiny pedagogů, jelikož otec Vojtech byl dlouholetým ředitelem základní školy v Motešicích a matka Irena byla učitelkou na základní škole v Trenčianských Teplicích. Má dvě sestry, Irenu a Blanku. S hokejem začínal ve druhé třídě základní školy. K hokeji ho přivedl sousedův otec. V roce 1991 maturoval na střední ekonomické škole v Trenčíně. Od roku 2006 je poslancem Zastupitelstva města Trenčianské Teplice a zároveň členem Komise kultury, sportu, církvi a finanční komise v Trenčianských Teplicích. Od roku 2008 je rozhodčím Oblastního fotbalového svazu Trenčín. V roce 2009 kandidoval na poslance do Trenčianského VÚC. Poslouchá techno a rád chodíval na party s taneční hudbou. V dresu slovenské reprezentace odchytal 22 zápasů.

